

РЕШЕНИЕ

№ 689

гр. Плевен, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20224430201343 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на Б. К. А., ЕГН: ***** от *** против
Наказателно постановление № 22-0256-000264 от 20.06.2022 г. на *** РУ
Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от
ЗАНН и по чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП;
чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП е наложил на Б. К. А. - глоба в размер на 1000
лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за извършено
нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, глоба в размер на 10 лв. за извършено
нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. за
извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и на осн. Наредба № Из-
2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети общо 10 контролни точки.

С жалбата се изтъкват доводи за незаконосъобразност и необоснованост
на издаденото наказателно постановление, с искане за неговата отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят Б. К. А., редовно призован, се явява лично и с процесуален представител адв. Х. К. от АК – гр. Плевен, с пълномощно по делото.

Ответната страна по жалбата *** РУ – Долна Митрополия към ОД на МВР – Плевен, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН - **ДОПУСТИМА** е.

Разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО СНОВАТЕЛНА**.

Атакуваното наказателно постановление 22-0256-000264 от 20.06.2022 г. е издадено от *** РУ – Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА № 451375 от 12.04.2022 г., от който е видно, че:

На 12.04.2022 г. в 19:35 часа в ***, на кръстовище образувано от ***, управлява лек автомобил „***“, с рег. № ***, собственост на ***, с 1,28 промила алкохол в издишания въздух, като пробата е извършена с техническо средство алкотест дрегер 7510, с фабричен номер ARDM-0259 в 20:07 часа и показана на водача. Издаден е талон за медицинско изследване с номер 0052728 и са връчени 7 броя холограмни стикера, с номер А 027702, с което виновно е нарушил:

-чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП;

-чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП;

-чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП;

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия. Кой са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни

полицейски управления. Тези служители са оправомощени по закон - чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДВП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН е съставен от полицейския служител Ч. С. Ч. и в същия е отразено, че заема длъжността мл. автоконтрольор към РУ – Долна Митрополия при ОДМВР – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДВП и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

По визираното в т.1 от НП административно нарушение по чл.5, ал. 3, т. 1 от ЗДВП:

От показанията на актосъставителя Ч. С. Ч. и свидетелите по акта и Ш. А. М., А. А. И. и се установява, че жалбоподателят не е спрял с управлението от него автомобил от полицейския служител към момента на неговото управление.

При пристигането на полицейския служител Ч. Ч., жалбоподателят Б. А. се е намирал в къщата си и не е управлявал МПС.

От свидетелите по делото не може да се докаже дали жалбоподателят А. към момента на управлението на автомобила е бил употребил алкохол, тъй като същият е изпробван от полицейския служител за концентрация на алкохол в кръвта, едва след около 30 минути, след като е бил подаден сигнала на тел 112.

На следващо място, при служебна проверка на АУАН-а и НП-то обаче, съдът констатира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето, респ. издаването им за извършеното нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДВП, което обуславя незаконосъобразност на постановлението в тази му част и е абсолютно отменително основание досежно атакуваното наказателно постановление.

В обстоятелствената част на АУАН и НП е посочено, че водачът управлява с 1,28 промила алкохол в издишания въздух.

Същевременно както актосъставителят, така и наказващият орган са възвели деянието по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДВП, съгласно който текст, цитат:

„На водача на пътно превозно средство е забранено: да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.”.

В този смисъл посочената разпоредба предвижда две изпълнителни деяния за осъществяване на деянието.

Тоест касае се за различни хипотези на неговата реализация и за различни обективни съставомерни признаци на същото.

При така дадената правна квалификация на деянието следва да се приеме, че нарушението е осъществено и/или в двете форми, но това не е отразено нито в АУАН, нито в НП.

Тоест налице е сериозно разминаване между фактическото и юридическо обвинение, което е процесуално неиздържано и напълно недопустимо.

Налице е процесуално нарушение на императивните изисквания на чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5, пр.1 и пр.4, и т.6 от ЗАНН, досежно минимално изискуемите реквизити на АУАН, респ. НП, в насока ясно, пълно и точно излагане на фактическите обстоятелства, релевиращи състава на изследваното нарушение, описание на последното и нарушените законни разпоредби.

В случая оставя неясно, както за наказаното лице, така и за съда, кои фактически положения наказващият орган е приел за безспорно установени и инкриминирани, както и за какво нарушение точно е наказан жалбоподателя – дали за това, че е управлявал с концентрация на алкохол в размер над законоворазрешените граници, като непрецизно е било квалифицирано деянието му, или управлението е сторено и след употреба на наркотични вещества или техни аналози, като в коментираните актове е пропуснат да се посочи този факт.

И в двата случая, обаче, било досежно фактическите обстоятелства и описанието на нарушението, било досежно правната квалификация, същите е следвало да намерят своето пълно и точно отражение в оспорваните актове.

Посочените нарушения на процесуалните правила са от категорията на съществените, тъй като водят до ограничаване правото на защита на наказаното лице, което единствено от обстоятелствената част на

наказателното постановление има възможност да разбере какво е вмененото му във вина административно нарушение и изобщо е ли административно нарушение същото, както и срещу кои факти и обстоятелства следва да се защитава, а освен това и поставя в невъзможност съд да прецени дали правилно наказващият орган е определил размера на наложените му наказания.

По визираното в т.2 от НП административно нарушение по чл.100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП:

Съставът на нарушението по чл. по чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП урежда изпълнително деяние, което го определя като формално нарушение, на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие.

С факта на неизпълнение на дължимото правомерно действие обективният състав на нарушението е осъществен.

По силата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, както и да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява.

След като е управлявал лек автомобил, без да носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство, жалбоподателят несъмнено е нарушил виновно разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което правилно е наказан на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП, с определения от закона размер на глобата – 10 лева.

По визираното в т.3 от НП административно нарушение по чл.100 ал.1 т.2 от ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява и за тегленото от него ремарке.

В процесният случай от събраната по делото доказателствена съвкупност се установи, че жалбоподателят, който безспорно на инкриминираната дата, време и място е притежавал качеството на водач на

процесното МПС, не е носил в себе си свидетелството за регистрация на МПС, което е управлявал.

Правилно и законосъобразно жалбоподателят е бил санкциониран от АНО за нарушението по чл. 100, ал.1, т.2 от ЗДвП на основание чл.183, ал.1, т.1, предл. 3 от ЗДвП с предвиденото административно наказание глоба в размер от 10,00 лева, поради което съдът намира, че **НП-то и в тази му част е правилно и законосъобразно.**

На основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, страните имат право на присъждане на разноски по делото.

Искане в подобна насока е отправено от процесуалния представител на жалбоподателя.

Видно от представеното пълномощно на адвокат Х. К. от АК – гр. Плевен е било заплатено адвокатско възнаграждение от 600 лева и съобразно основателност на жалбата *** РУ – Долна Митрополия при ОД на МВР – Плевен следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените от него разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0256-000123 от 28.03.2022 г. на *** РУ Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, както следва:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0256-000264 от 20.06.2022 г. на *** РУ Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП; чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП е наложил на Б. К. А., ЕГН: ***** от ***, глоба в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, **като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0256-000264 от 20.06.2022 г. на *** РУ Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложил на Б. К. А., ЕГН: ***** от *** - глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за извършено нарушение по чл. 5, ал. 3,

т. 1 от ЗДвП и на осн. Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети
общо 10 контролни точки, като **НЕПРАВИЛНО И
НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА *** РУ Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен да заплати
н а Б. К. А., ЕГН: ***** от *** сумата от 300 (триста) лева,
представляваща направени съдебно-деловодни разноси в настоящото
производство за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред
Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на
съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____